Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Fra Caroline og Amalie

Ta' ud og gem

til

Jubilæumsrevyen 2007

Midtals Idrætsforening

Augustenborg Revyen bliver 40 år

Af Peter Thomsen, Formand MIF

Augustenborg Revyen er i tidernes morgen startet op under den gamle forening Augustenborg IF som AIF-revyen. Senere da Augustenborg IF og Ketting IF blev slået sammen til MIF, kom revyen med over, som en afdeling under Midtals IF under navnet Augustenborg Revyen.
MIF's målsætning er, at skabe rammer for et fællesskab, såvel idrætsligt som kulturelt, hvor gode oplevelser sættes i hovedsædet.
Netop gode oplevelser, har byens borgere mulighed for at opleve 3 gange hvert år, når revyen løber af stablen.
Her kan man få nogle fornøjelige timer med musik, sang og revytekster, der fortæller om året der er gået i vores by. Det har givet anledning til mangt et grin.
Der bliver hvert år brugt mange frivillige timer på at stable revyen på benene, til glæde for os borgere. Også i denne afdeling af MIF er den frivillige hjælp simpelthen uundværlig. Så kære borgere, bak op om revyen, mød op og se den, og få en fornøjelig aften.
Revyen 2007, bliver et skelsættende år. For det første fejrer vi 40 års jubilæum. Det bliver sidste gang, at revyen bliver opført på Augustenborg Hus. Næste gang bliver forhåbentlig i nye flotte omgivelser i Augustenborg Hallerne.

På vegne af MIF's hovedbestyrelse, skal hermed lyde et STORT tillykke med jubilæet og held og lykke fremover. Tak til den store skare af frivillige, der år efter år yder en kæmpe indsats for at få revyen på benene, og tak til bestyrelsen i revyen for det gode samarbejde i hovedbestyrelsen.

Den spæde start

Thorkild Frandsen skriver:

Jeg blev i efteråret 1966 kontaktet af Verner Meineche, der må have været formand for Idrætsforeningen eller formand for et udvalg der skulle stable en revy på benene. Vi aftalte en dato, hvor han skulle have mit manuskript og jeg gik så og funderede over, hvad jeg dog skulle finde på. Da deadline nærmede sig og jeg stadig ikke var kommet på nogen god ide, besluttede jeg mig for at gå om til Verner og fortælle, at jeg desværre ikke kunne hjælpe ham.
Fra Fr. Christians Vej til Vestergade kom jeg forbi plejehjemmet og busten af Caroline Amalie. Det satte noget i sving i mit hoved og jeg kom kun ca. hundrede meter ned ad Nørregade før jeg vendte om og gik hjem og skrev den første sketch om den rapmundede Caroline og den godmodige Amalie, som kom til at følge revyen i mange år.

Frøet til min revyglæde blev sået i forsamlingshuset

Meget har revyen i Augustenborg sikkert på samvittigheden, og der er nok heller ingen tvivl om, at frøet til min revyglæde blev sået i forsamlingshuset for 32 år siden. Jeg gik dengang i 2. real på Augustenborg skole. Signe Bach spurgte om jeg havde lyst til at lege med, og i to sæsoner havde jeg fornøjelsen af at lære af »de gamle« piger. Prøveforløbet var rigtig godt gammeldags hyggeligt! Her handlede det bestemt også om at have det sjovt selv. Grine og lege. Timing af en god punchline var både Signe og Rita mestre i - og jeg fik her for første gang fornemmelsen af glæden ved at få publikum til at leve og grine med. Det var fantastisk - det kan man blive helt afhængig af - og det blev jeg så...
Revyen fik en meget stor plads i mit hjerte, og grundstenen blev helt sikkert lagt i Augustenborg. Tak for det!
Det er en stor præstation at holde traditionen i 40 år - Det kan kun være fordi både publikum og de medvirkende har det sjovt år efter år. Forsamlingshuset overlever måske ikke, men det gør revyen uden tvivl! Held og lykke med det, og tillykke med 40 års jubilæet!

Chresten Speggers, Vordingborg – aktør fra 1976 - 78

Som jeg husker perioden frem til 1980

Af Eli Kristensen

Det hele begyndte, som skrevet ovenfor, to år før jeg kom ind i billedet. Hvis jeg ikke husker meget galt, fik jeg i 1968 eller 69 en henvendelse fra Hans Vesten, der spurgte, om jeg kunne tænke mig at gå i gang med revyen, der blev afholdt i forbindelse med gadekampene i indendørsfodbold. Hvad der er sket før den tid, har jeg ingen erindring om.
Vi havde i skolen hvert år til skolens fødselsdag omkring 1. december afholdt en revy for de store elever. Her var der nogle talenter – jeg kunne nævne Mona Schøndorf fra Bro, Birgit Jørgensen fra Ketting, Kaj Bollmann fra Sebbelev og Tom Kristensen fra Augustenborg. Jeg tror, at det var disse fire aktører vi kørte med det første år. De var jo i virkeligheden kun store børn i 16 - 17 års alderen. Senere kom der andre og mere modne personer ind i billedet. Men vi havde også i Poul Bruhn Rasmussen en ferm kulissemager, og han var også i stand til at ordne scenebelysning og andre praktiske ting. Sidst – men ikke mindst – havde vi i kirkens organist, Lone Essendrop en god akkompagnatør. Ja, Caroline og Amalie var der allerede på dette tidspunkt. Signe Bach kendte jeg i forvejen fra skolen, og hun var, i lighed med Kaj Bollmann, leveringsdygtig i sangtekster, og desuden satte jeg mig for at skrive nogle sangtekster.

1976 Afslutning – på billedet ses: Lisbeth, Bente, Lene, Jytte, Signe, Dorthe, Uwe, Rita, Helle, Chresten og Ole

Vi satte os sammen en aften og drøftede sagen, og vi blev enige om, at vi havde mod på at gå i gang med opgaven. Vi var også enige om at holde os på den rigtige side af bæltestedet, og at vi ikke måtte såre nogen. Offeret skulle jo også gerne kunne more sig. Jeg mener, at vi stort set også levede op til det.
Det første aftenmøde gik med at finde passende ofre - dem syntes vi, i øvrigt der var mange af, jeg kunne sagtens nævne navne, men det skal jeg dog undlade her - samt fordele opgaverne – primært nedskrivning af sangtekster - imellem os.
Aftenerne på Slotsallé 8 hos Lone og Asger Essendrop blev i sig selv noget af en fest, hvor der blev gennemgået tekster og rettet i dem. Nye idéer dukkede til stadighed op, mens der blev drukket spandevis af te.
På forsamlingshuset, hvor de sidste øveaftner fandt sted, var der meget primitivt, hvad angår garderobe- og toiletforhold, for ikke at tale om klaveret, som skulle stemmes, før det var anvendeligt.
Mange spændende og sjove mennesker lærte vi at kende undervejs. Mange henvendte sig og gav udtryk for, at de kunne tænke sig at medvirke, og mange gjorde det med stor succes. Jeg kunne i den forbindelse igen nævne mange personer, men jeg vil holde mig til én, som skilte sig ud,

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Hermed en lille hilsen fra Sy'fyn

Det var herlige dage i Augustenborg revyens barndom i 1970erne.
Vi var en flok unge mennesker med stor lyst til revylivet. Vi mødte op på Augustenborg Forsamlingshus for at drøfte og diskutere forløbet – hvad skulle revyen handle om, hvem skrev tekster, hvem maler kulisser, hvem skaffer rekvisitter osv..
Vi hudflettede byens befolkning, præsten, politikerne og lærerne, men der blev også »født« fiktive figurer f.eks. Viola den letlevende dame, som bl.a. tilbød borgmesteren at få aktier i hendes trusserederi. Viola blev så levendegjort i Tom's fantastiske udklædning, mimik og fagter, at hele salen bølgede af begejstring. Det var rigtigt dejligt at være en del af holdet.
Nu er der »pludseligt« 40 års jubilæum *Stort tillykke ønsker Lisbeth Jacobsen, Svendborg*

1977 »Vandskiklubben« med Gullemaj, og Chresten i båden (Uwe skjult)

nemlig Christian Søgaard Jørgensen fra Sønderborg. Situationen var den, at Lone Essendrop kom til mig mindre end én måned før det hele skulle løbe af stabelen og meddelte, at hun af forskellige årsager så sig nødsaget til at melde fra. Lone havde været igennem en skilsmisse, og nerverne havde det ikke alt for godt. Nu var gode råd dyre, og vi så i ånden en kæmpefiasko for os.

Akkompagnatøren er jo én af de absolutte nøglepersoner i et sådant foretagende. Lone sagde dog, at der var en gymnasieelev i Sønderborg, nemlig føromtalte Christian, som måske ville komme og hjælpe os. Jeg fik en aftale i stand med ham, og han kom til prøve om aftenen og bad om at måtte se noderne igennem, hvorpå han gik hen til klaveret og klimprede melodierne igennem med én finger. Nu var jeg klar over, at fiaskoen var sikret. Men Christian tog gas på os. Før vi skiltes denne aften, kom han hen og gav mig et dask på skulderen og sagde: »Du kan være ganske rolig, Jeg skal nok kringle den for jer.« Og det gjorde han til fuldkommenhed. Desværre rejste Christian til Canada efter sin studentereksamen. Ham havde vi ellers gerne samarbejdet videre med.

Med Poul Bruhn Rasmussens alt for tidlige død i 1980, mistede jeg lysten til at fortsætte. Jeg syntes, at jeg fik en påmindelse om livets forkrænkelighed. Dertil kom, at mange af den faste stab rejste til andre byer for videre uddannelse, aftjening af værnepligt m.v. Desuden var det nok ingen skade til, at nye kræfter kom til.

Afløserne var i første omgang ægteparret Schiller. Og med hensyn til revyen må man jo nok sige, at det er da gået ganske godt siden.

1977 »Fodboldhold på rejse« med Lene, Jytte, Uwe og Ole

Fra revy nr. 11 til 25 års jubilæet i 1992

Af Peter Buhl

1978 - 1980 Nye styrende kræfter

Efter revy nr. 10 i februar 1977 kunne der i Idræts Nyt læses denne overskrift:

»Skal vi også have revy næste år?«

Artiklen handlede om, at hvis Augustenborg Revyen skulle fortsætte, så skulle der nye folk til, og lidt nede i teksten stod der »Det har været fornøjeligt, og slet ikke så tidskrævende som mange tror, at sætte en revy på benene.«

At det er dejligt og fornøjeligt er helt sikkert, men at det ikke er tidskrævende må være en sandhed med modifikationer. Men når revyforestillingerne ruller hen over scenen på det gamle »safthus« og publikum begejstres og latteren ruller, så er det hele arbejdet værd.

Gullemaj og Carsten Schiller tog bolden op

Gullemaj, som havde været på scenen i 1978, og hendes mand Carsten syntes at revyen selvfølgelig skulle fortsætte. Der blev nedsat en arbejdsgruppe bestående af Gullemaj og Carsten, Lisbeth og Peter Buhl og Ole Nygaard. Det glædelige var også, at hele aktørholdet samt scenefolk og flere tekstforfattere fra året før var med igen. Carsten påtog sig opgaven som »indpisker« og instruktør, og under hans ledelse kom der struktur på tingene. Vi startede nu meget før med forberedelserne.

Det var lidt lettere at skrive tekster den gang syntes vi, for der var mange specielle personligheder i byen. Nok kun få af os husker Katrine Lysmåler – der kørte rundt på sin knallert og læste målere af, og snakke kunne hun. Prins Valdemar der gik foran ringridderoptoget med cigar og stok, grønthandler Frossen Hans med pibestemmen, Brandværns orkesteret der fik så mange bajere at det kneb at følge med i ringrideroptoget osv. Men det år var det møbelhandler Walter Elley, der var det gennemgående emne, fordi han indrykkede de mest vandvittige små annoncer i Jydske – ja ind til flere hver dag:

»Vi har gulvtæpper til den halve pris – eller mindre!«

»Vi slår hovedet på sømmet, til Deres fulde tilfredshed og vores store fornøjelse«.

Det gav ideen til små lydspot mellem numrene, som vi havde megen morskab af at indtale på bånd.

I Jydske var indrykket en annonce den 17. februar 1978:

Vi takker

for de humoristiske revyord og glæder os til at støtte Augustenborg Idrætsforening og evt. andre foreninger, hvis dette skulle være nødvendigt, også brandværnet med at slukke tørsten efter en evt. brand og med nye noder til orkestret.

Elleys Boligmontering
Augustenborg

Jeg var bl.a. »scenetekniker« stod for lys og lyd. Det var ikke så voldsom en opgave dengang, der var ikke ret mange lamper, og slet ingen teknik. BJ Musik i Sønderborg lånte os lydudstyret.

Scenemester Poul Brun Rasmussen malede nogle flotte bagtæpper og alt blev klar til revy nr. 11. Caroline og Amalie blev erstattet af Anton og Peter alias Hermann Jacobsen og Niels Bech, ja der var hele 12 aktører på scenen det år. Revyen bestod af 9 numre samt indledningsmusik spillet af Gert og Glen Bonde.

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Den med Gajol-erne

Caroline og Amalie var gennemgående figurer de 10 første år i Signe Back og Rita Nielsens fortolkning. Signe er desværre ikke mere, men hun ville have elsket at genfortælle dette lille replikskifte fra dengang der endnu var spritbåde til i Sønderborg:
Amalie: Det er vel nok godt vi har spritbåden – men Caroline var der ikke noget med at du kom lidt galt af sted den anden dag?
Caroline: Jo, det kan du lige tro, Amalie. Jeg plejer jo at ha' 3 pakker cigaretter med. Og så så tolderen i min taske, og der lå tre pakker. Så sag' han – »Jamen Caroline, De har en pakke for meget med?« Jeg blev helt befibbet og sagde: »Det må du meget undskylde hr. tolder, så er jeg kommet til at putte Gajol'erne i underbukserne i stedet for«.

Amalie (Rita Nielsen - stadig sypige)

Revyen blev vel modtaget – Jydskes overskrift var **Små brik … til en tilsyneladende fredfyldt landidyl.** Og artiklen sluttede med »Alt i alt en festlig og vittig revy med en god portion satire.«

Og AIF-Revyen fortsatte trods lidt modgang

Det at Carsten ville have styr på tingene, og der blev krævet noget, fik nogle af aktørerne til at bakke ud af revyen i 1979, så med 3 nye aktører var der dette år 9 aktører på scenen, og det blev igen en revy med fornyelse. Der var nu 12 numre i revyen og mellem numrene havde Augustenborg Filmklub lavet små sjove aktuelle filmklip.
Jydskes overskrift søndag: **- Og så er den uden sjofle viser og vitser** – og slutter med »Det er en skam at denne udmærkede revy kun bliver opført til og med i aften«
Af numre kan fremhæves Jens Debell i »Ædespalten« som han selv havde skrevet. Der var en herlig »revypavillon« og manglen på fritidshjemspladser fik også en kærlig medfart dengang. Der var »Arthurs Vise« – Arthur Jespersen (S) var lige blevet borgmester. Han var oprindelig frisør – her et lille uddrag:

Og gu' for demme nok hvor har jeg »klippet« mange »får«
nogle ser man stadig vade rundt i Gustenborg.
Desværre har de næsten tabt den sidste rest af hår.
Såd'n er jeg jo – ja det er jeg jo.

Gert Bondes musikledsagelse var virkelig en gevinst for revyen – og han fortsatte til 1992.
Vi havde også fornøjelsen i at have Aase Bonde som sufflør i nogle år. Hun have lidt temperament, og det blev til et helt nr. et år, fordi en aktør (Anne) ikke helt »troede« på det Aase sagde. Det »tændte« Aase og hun trak hende så helt ned i sufflørkassen, så hun selv kunne læse i rollehæftet og selvfølgelig til stor morskab for publikum.

1979 Indledning med lys i lagkagen – på billedet ses: Lene, Ole, Svend, Gullemaj, Jens og Karen. Revyen får hvert år et nyt sæt bluser fra årets hovedsponsor.

Det syder og bobler - vi tager den med ro i Augustenborg

var Jydskes overskrift i 1980 med adresse til et nummer om fjernvarmeværkets utætte rør, og de skrev bl.a.: Revyen er spækket med gode tekster, der gennemgående får en meget overbevisende udførelse. AIF-revyen giver traditionen tro et billede af den »lille kommunes« genvordigheder.
Lene Jørgensen og Hermann Jacobsen var hovedpersoner i Thorkild Frandsens dejlige tekst om skomagerparret Mette og Thomas Davidsen i deres lille nu nedrevne forretning, der lå bag Turistkontoret.

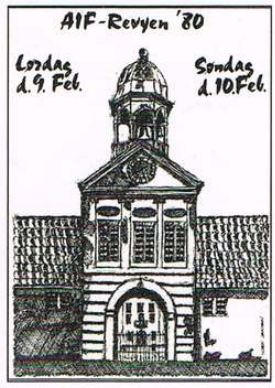
Her et replikskifte:
Skomageren:
Så nu kommer fru Hansen, og hendes sko er ikke færdige, den klarer jeg!

Fru Hansen:	Goddag
Skomageren:	Var det ikke den lille fru Hansen der allerede skulle have hentet sine sko i går?
Fru Hansen:	Uhh ha jo, var de virkelig færdige?
Skomageren:	Nej, når lille fru Hansen ikke kan holde sine aftaler, så kan skomageren heller ikke.

1980 Revyholdet navngav parkeringspladsen overfor apoteksudsalget

I et andet nummer spillede teknisk udvalgs formand Nicolaj Hansen dart med sig selv om hvilke huse, der skulle nedrives. Det var bl.a. Doktor Agerley's hus. Det blev revet ned, og det er nu P-pladsen overfor Apoteksudsalget. I revyen kaldte vi den **Skt. Nicolaj Plads** og vi havde lavet et fint gadeskilt. Efter sidste forestilling søndag gik vi op i Storegade og klæbede vores skilt på skiltet ved p-pladsen. I det samme kom en politipatrulje forbi og undrede sig over, hvad vi havde gang i, men da de hørte historien, fik skiltet lov til at blive siddende.
Gullmaj fremførte en vise om »energispareråd« i nærmest professionel stil.
Desværre blev 1980 den sidste revy med Gullemaj og Carsten som drivkræfter – de trak sig helt ud af revyarbejdet.

1980 Tegnet af Sten Jensen

Programforsidetegninger

fra 1978 og til 1991 tegnede revyens Sten Jensen forsiden til programmerne. Det var forskellige motiver fra kommunen – fra Klokketårnet til Taksensand fyr.
Sten var også revyens scenemester nu, han skrev tekster, og han blev en af de mest elskede aktører i Revyens historie.

Nye instruktører

Den struktur som Carsten havde givet AIF-revyen fortsatte i årene fremover. Men i 1981 overtog Peter Buhl instruktørrollen, og den har stort set fulgt ham helt til 40 års jubilæumsrevyen 2007. I 1981 var Karen Helvig Hansen medinstruktør, og revyen fik igen pæn anmeldelse i Jydske Søndag.

»Æ Safthus« bliver til Augustenborghus

For Augustenborg Forsamlingshus var revyen årets fest, der var ingen andre arrangementer, der omsatte mere. Men desværre var det svært at få økonomien til at rende rundt og der ventede også større investeringer med køkken osv.
Forsamlingshuset blev derfor solgt til restauratør Harald Christiansen, der nu gik i gang med at renovere det. Scenen skulle kunne anvendes til selskabslokale, så alt sceneudstyr blev revet væk, undtagen fortæppet.

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Jytte i telefonen:

»Det var så sjovt, at selv om jeg fødte mit første barn den gang, så skulle jeg alligevel lave revy!«

Jytte Lauridsen (Thomsen) Aabenraa - aktør fra1975 til 1978

1981 Indledning i 1981 - De skulle vælte!

Ingen ny revy hvis ikke der kunne skaffes 20.000

På selve scenen var der nu parketgulv, væggene var pænt tapetseret, og der var nyt gipsplade loft. Hvis revyen ikke fik midler til at lave en helt ny sceneindretning, ville den stoppe.

Peter Buhl lavede tegninger, og der blev indhentet tilbud på sceneteks-tiler, tæppetræk osv. Det hele ville rende op i ca. 20.000 kr. og det, selv om vi vel og mærke lavede alt det praktiske arbejde selv.

Vi skulle til at forberede revy nr. 15. Det var da helt godt, og et aktiv for byen syntes vi, så vi søgte byrådet om 20.000 kr. til formålet. Men fik et nærmest utilstedeligt kort afslag.

Det kunne vi da heller ikke tro var rigtigt, så vi fik foretræde for formanden for Børne- og Kultur Udvalget, Anton Roth. Han startede med at afvise, men som mødet gik, fik vi vendt stemningen. Det vigtigste for kommunen var, at restauratøren ikke fik glæde af sceneudstyret, så det skulle kunne pakkes ned og opbevares i depotkælderen på Caroline Amalie Gården. Vi blev bedt om at sende en ny ansøgning. Det gjorde vi, og 12. november 1981 fik vi endelig bevilget 20.000 kr.

1981 »Når der kommer en båd« – Karen, Lene, Helle og Peter.

Med en stor indsats fra scenegruppen, Jens Chr. Nissen, Sten Jensen, Frantz Kudera, Henrik Andresen og Thomas Davidsen, fik vi lavet en fleksibel sceneindretning med stofsoffitter og tæppetræk. En opbygning som skulle være klar til prøverne sidst i januar 1982, og som vi skal anvende for sidste gang i revy nr. 40 i 2007. Det har altså holdt i 26 år, og det er hvert år blevet hængt op og pakket ned igen på vores depot. Vi har dog selv suppleret med ekstra tæpper i nye farver og lamper gennem årene.

Huset blev rigtigt flot, og revygruppen havde et godt samarbejde med Harald, og det lykkedes at få ham til at lave en del el-installationer, »kraft« og stikkontakter til frontspots osv.

I øvrigt har revyen hverken før eller siden fået tilskud fra kommunen

Det er nok på sin plads at nævne, at ud over de 20.000 kr. har Augustenborg Revyen aldrig modtaget tilskud fra kommunen – vi har klaret os selv, suppleret med støtte fra lokale forretningsfolk.

15. revy i 1982 på en fornyet scene

Så oprandt den store dag. Den nye scene var sat op, og vi lånte og lejede teaterlys hos Broballe Idrætsforening og i DATS. Det var ikke mere nødvendigt med store malede scenetæpper – nu kunne vi »nøjes« med effekter der matchede bagtæppet og lys.

Det blev en flot oplevelse, den nye scene fik meget ros og præsenterede sig flot. I salen var der nyt inventar, så det var rigtig godt. Der er desværre ikke gjort noget ved sal og inventar siden, så det er ikke så lækkert mere.

Det år præsenterede Kirsten Findsen revyens numre. Der var gensyn med Caroline og Amalie, men det var også sidste gang vi så figurerne Anthon og Peter. De havde været gennemgående figurer i de sidste 5 år. Vi havde lige fået Dansk Discount (nu Fakta) omme ved Brugsen så derfor var nummeret »Forretningslivets død« et nummer der gav stof til eftertanke. I visen »Storegades pris« måtte instruktøren pludselig springe ind på scenen efter generalprøven pga. af pludselig sygdom, men det gik fint – med teksten skjult i en buskøreplan.

1982 Anton og Peter – Niels og Hermann

30 år med revyarbejde

Jeg flyttede med min familie til Augustenborg i 1973, og siden har der stået revy på min kalender 1. weekend i februar. De første fire år som nyder i salen – de næste 30 år som yder. Det havde jeg ikke turdet gætte på, da jeg skrev min første tekst til 1976 revyen.

Vi havde bygget hus på Midtkobbel, og der var flere år efter mange tomme grunde med store vandhuller, med ænder og det hele. Samtidig havde vi i de år en lokalliste som kun havde en ting på programmet – Augustenborg skulle have en svømmehal. Det havde dog lange udsigter – og blev da heller aldrig til noget - men det gav inspiration til min første revyvise. Her et par linier:

Hvad er i ked' af, – gå bare ned a,'- Midtkobbel, der hvor Peder Dahl, - har huller fyldt med vand til salg!

Det var dog først i 1978 at revyarbejdet rigtigt begyndte for mig. Revyen og dens betydning for Augustenborg har siden optaget mig meget. Det har givet mig så mange positive oplevelser, som hvert år har trukket mig i gang igen – og nu er det så med revy nr. 40. Jeg synes det er flot, at det er lykkedes at lave revy i Augustenborg 40 år i træk. Det er ikke kun pga. de mange aktive medvirkendes flotte arbejde, det er også fordi, at revyen gennem alle årene har haft stor opbakning fra kommunens borgere og erhvervsliv.

Tak for det, og tillykke Augustenborg - Peter Buhl, altmuligmand siden 1978

Gert Bonde havde til denne lejlighed udvidet »orkestret« med bas, Ib Franke og trommer, Bent Clausen.
I Sport og Fritid stod bl.a. at læse: Revyholdet ønskes hermed **TIL-LYKKE** med endnu en succes og held og lykke fremover.

1984 I ringridnings tegn – på billedet ses: Sten, Marianne, Per, Lene, Arne, Ingrid og Sven-Ove

Så gik det bare der ud a'

Revytraditionen fortsatte og de næste 5 år skiftede instruktørjobbet lidt mellem Peter Buhl og Lene Jørgensen bortset fra 1986 hvor Erika Christensen tog over. Glen Bonde tog over efter sin far på klaveret.
Det blev til 5 fine revyer der kulminerede med revy nr. 20 i 1987.
83' revyen blev skrevet af Irene Christensen, Jens Debell, Kirsten Findsen, Lene Jørgensen og Thorkild Frandsen. En af teksterne var Lene's morsomme »Modesjov« fra byens forskellige forretninger »Skind og Ben«, »Henry Slank«, »Glo selv sport«, »Sko Snydt«, »Købmand Grov«, »Herresnakkesinet Carl Otto«

»Det var meget specielt at se »tingene« fra den lille kasse i gulvet« *Ingrid Lysholdt - sufflør og aktør fra 1985 til 1990*

Nu også forestilling om fredagen

Der var så positiv udvikling i tilskuerantallet, at vi fra 1984 lavede forestillinger over tre dage.

I 1984 tog Sten Jensen os med i Kirsten Findsens tekst til en forrygende fodboldkamp på Wembley Stadion med bl.a. Preben Elsker og Lille Siiiimonsen, Ib Frankes geniale tekst om det alsiske sprog og med nye alsiske bogstaver fra »A-ch« til »Å-ch«. , »Et sych, stych, å umulich å bruch sproch«
Jydske overskrift var: **Hylende morsom og lidt mere venlig.** Det var fordi der ikke var så mange hug til politikerne det år.

1984 »Det alsiske alfabet« - Peter er kommet til »I-ch« i Pi-ch

Rig Onkel kom på besøg i Augustenborg var overskriften i 1985. Det var jo et stort emne på Als dette år, men det var også brandværnet der fik tørt på, eller som der stod i Jydske, så var det faktisk det modsatte, der var tilfældet – brandværnet måtte være godt på vej til at »tørlægge« kommunen.
Ved klaveret sad Agnete Tholle, og staben var blevet fornyet med Svend-Ove Christensen (S.O.) som både var på scenen, men som også blev en flittig tekstforfatter i flere år.

Vi er nu fremme ved revy nr. 20, og det blev en fantastisk revy. Vi havde fået ny scenemester – Jan Jensen - og hans kreative streg og farvesans fornyede scenografien voldsomt. Scenografien blev et nyt kendetegn for AIF-revyen i årene frem til nu, og Jan er også scenemester i jubilæumsrevyen.

»Jo det at skrive tekster lokalt og endda næsten på sønderjysk, var muligt også for nogen som os, MEN at fremføre en sådan tekst, det var ikke »lovligt« Gad vide hvor mange år eller måske generationer der skulle gå?«
S.O. Christensen – tekstforfatter og aktør fra 1986 til 1990

Det var året da S.O. skrev og fremførte en genial sketch om »Fidde Ost« – med replikker på dansk, fransk og tysk – en lagerost »fromage le pensioniste« og en CDU ost »Kohl kesse«.
Jydskes overskrift var **»Velfortjent ros til 20. revybrus«.** Artiklen sluttede med: Der var mange toppere, og de blev blændende leveret. Den 20. må være verdens bedste sønderjyske Augustenborg revy.
Storbyen Fynshav fik behandling i de små mellemsketch så som: Fynshav du ved, hvad er det egentlig den har? - Syv kilometer til Augustenborg!
Som en lille kuriositet, så var Marianne og Sten sammen i en dobbeltseng på scenen som Hanne Lund og Peder Dahl. Hvad der skete under dynen kunne ingen se – men… - de er ægtefolk i dag.

1987 Hallen fik alkoholbevilling … her Lene og Arne

Sparekassen Sønderjylland gav 5.000

I 1988 gav Sparekassen Sønderjylland os et tilskud på 5.000 kr. så vi kunne få et nyt scenetæppe og få orden på vores rekvisit rum på Caroline Amalie Gården.
I revyen dette år fik fjernvarmeværket en tur af bl.a. Arne Sander med den nye is-varme-pumpe:

Der tog vi røven – på al' de tumbe' –
for jeg vil ha' min egen varmepumpe!

- en sang der har overlevet varmepumpen. Der var også kæpheste på scenen til ære for ringriderforeningen.

Vore heste måtte tilses af dyrlægen

Vi lånte året efter et par »kæpheste« ud, men de kom galt afsted, og vi fik følgende attest fra Alsia Dyrehospital:

Undertegnede dyrlæge tilså den 27.5.89 en pinkfarvet hoppe på ca. 10 år, med blis og sort manke tilhørende Augustenborg Revyen v. Peter Buhl, Storegade 8, 6440 Augustenborg.
Hesten pådrog sig en skade på halsen ved træning til ringridning i Svenstrup.
Hesten havde stærke smerter og blev behandlet med ca. 20 clips og en rulle tape.
Skaden er kronisk og hesten vil være uegnet til ridebrug.
Dyrlæge Hans Clausen

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

»Vi er en flok turister fra Amerika«

I 1979 skrev og optrådte jeg med sangen »Vi er en flok turister fra Amerika« som handlede om en gruppe amerikanere med tilknytning til Skibslaget Sebbe Als som var på besøg i Augustenborg. Senere giftede jeg mig med en af dem på Augustenborg Rådhus mens revyholdet stod klar med musik udenfor. Det var så slutningen på min 15 år lange revy-karriere. »Skade, at Amerika ligger så langt herfra« tænkte jeg.

Nu må jeg nøjes med at læse om revyen og augustenborgerne på Jydske online.

Hvis det ikke var for det der mindre afstandsproblem, ville jeg sikkert have medvirket i revyen endnu.

Jeg vil gerne sige tusind tak til mine revy-kolleger over alle årene, for et fantastisk kammeratskab og også tusind tak til et altid dejligt publikum. *Lene Scherer (Jørgensen) USA – aktør, tekstforfatter og medinstruktør fra 1975 til 1989*

Fra AIF til Augustenborg Revyen i 1989

AIF og KIF slog sig sammen og skiftede navn til MIF. Vi var nogle, der ikke kunne lide at revyen nu skulle hedde MIF-Revyen. Derfor blev navnet fremover Augustenborg Revyen, og den forvandling havde vi en hel del skæg med i indledningsnummeret i 1989. Det var også første gang revyen uddelte Årets Gynther som tilfaldt Købmand N. P. Hansen. Det gav lidt polemik i Jydske.

Per Schrankenmüller fremførte et nummer om udsigten til golfbane ved Sebbelev Nor. Han havde en lille »skarp« i golfkølleskaftet – men blev noget overrasket da en scenemand havde fyldt sur citronsaft i. Det er den slags små drillerier, der er med til at gøre det sjovt for os »bagved« også.

1988 Gas & Co. – med Sten for fuld udblæsning

Det år havde Jydske ikke tid til at komme ud til os, så der var ingen rigtig anmeldelse. Men der var ca. 700 inde og se revyen og det var ganske flot. Det år var Ib Franke den store tekstmager med 5 af numrene. Vi måtte tage afsked med Lene, en af revyens store trækkræfter både som tekstforfatter, instruktør og ikke mindst på scenen.

Jeg har tabt mit hjerte til Jer

Skrev borgmester Regnar Liboriussen i en lille hilsen til Augustenborg Revyen efter forestillingen i 1990. Han skrev videre:

> »**Fantastisk,** at i hvert år kan gøre revyen til den hidtil bedste! I er grimme, grove og skrappe, **men dejlige** – vi glæder os til næste år.«

Jo, Regnar's begejstring gjorde ham i sandhed til revyens borgmester – tak for det Regnar.

Der var også mange sjove numre det år. Ingrid, med sit nummer om sine oplevelser på Old Girlshåndboldholdet, Elke med sin herlige Midde figur, Sten på »hest« med en monolog om ringridning osv. Bjarne Knudsen kom med som aktør og tekstforfatter.

Midtals til grin i årets revy var overskriften i 1991

»Årets Augustenborg Revy har det lidt som rødvin. Den bliver bedre med tiden, skrev Jydskes journalist og fortsatte. Efter en lidt slap start udvikler årets revy sig efter hånden til at blive en aldeles morsom affære.« Vi får i artiklen ros for at være lokal. Aktørerne voksede det år op fra blomsterkummerne, der blev stillet op i byen – de er for længst væk igen. Midde (Elke) fik stor succes med sin kongejagt, og Arne sang om forslaget til en ny containerplads, som byen i mange år efter kæmpede for at beholde.

Så rundede Augustenborg Revyen 25. år

Og skal man tro Jydske, så var det en rigtig sjov og festlig revy - **Augustenborg Revyen har igen landet et rigtigt latterhit.**

Vi havde bygget en ekstra scene oven over musikken, hvor der lige var plads til Caroline og Amalie – som vi havde hentet ind til jubilæet. Herfra fik vi små kommentarer mellem numrene og de var også sidste indslag.

Aktørerne og salen var klædt på til fest og farver, og Anne Marie, Augustenborghus serverede festmiddagen - et »ta' selv bord« med salat i vaskebaljer. Med det fik hun helt sit eget nr. i revyen året efter.

Vi havde nu også Birgitte Vestergaard og Karin Clausen på scenen, mens Ingrid og S.O. var flyttet fra byen.

Eli havde til lejligheden skrevet og tegnet en ny udgave af »Borger og bønder« som hed »Hvor blev de af« og som Sten fremførte med rumsterstang. Poul Broholm havde lavet en vise om mormødre og børns sygdom, S.O. havde skrevet en festlig sketch om »Brændende kærlighed«, og Elke en sketch om fødselsbesvær.

Vi havde fået Martin Thomsen med som tekstforfatter og han leverede mange sjove sketch om kommunen og borgerne, set med hans kreative øjne. Der var 13 tekstforfattere og 9 aktører i 25 års jubilæumsrevyen, og hele teamet var nu på 33 mand.

Jubilæumsrevyen var også Sten Jensens sidste. Sten og Marianne flyttede fra byen. I de 15 år Sten var med satte han sit helt eget præg på revyen. Han havde en speciel evne til at få publikum med. De vidste, at det var ham, der kom ind, og han var dårligt på scenen før salen »kogte«.

1992 Afslutning på jubilæumsrevyen – her ses: Birgitte, Sten, Elke, Arne, Karin, Bjarne, Lene og Peter dirigerer

Det lød underligt i Arnes øresnegl!

For en del år siden, var jeg aktør på scenen 10 år i træk i Augustenborg revyen. De sidste år syntes jeg ikke, at jeg var så god til at huske tekster, og da jeg arbejdede på en høreklinik, lavede jeg selv mit eget usynlige høreapparat, der kørte på teleslynge anlæg begrænset til scenen. Jeg fik stikord og kommentar fra sufflør Inger, uden andre kunne høre det.

På en præmiere aften tog sufflør Inger fusen på mig - da alle aktører var på scenen, og der var en anden, der var i gang med sine replikker, så lød der i min øresnegl: »Arne dit »tis hul« står åben.«

Jeg kikkede diskret ned mens jeg tænkte: »Ka' det nu passe« - hvorefter jeg skævede over i sufflørkassen, hvor Inger var ved at falde ud af kassen af grin! *Arne Sander Andersen – aktør fra 1982 til 1992*

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Rigtige mænd er scenemænd!

Alle vore scenefolk skal bestå »Mesterprøven« for at blive rigtige scenemænd, og der er mange discipliner der skal bestås. En af de værste/sjoveste er spiritusprøven som afholdes i det nye »sceneføls« hjem, ved en lille festlighed kun for scenefolk, og lige efter forestillingen fredag aften. Prøven slutter med at man får overrakt »Mesterkæppen« som bevis på værdigheden – men kun hvis man kan åbne en øl med et bræt!.

Inden vi forlod Augustenborghus havde instruktøren nervøst formanet »Husk nu, ikke mere end en genstand pr. påbegyndt time!« Men selvfølgelig var vi friske til næste aften…

Jan Jensen - Scenemesterformand siden 1987

Fra revy nr. 26 til 40 års jubilæet i 2007

Af Marianne Høi og Peter Buhl

GRIN PÅ GRIN var overskriften i avisen i 1993.

Helt i særklasse er således pantomimenummeret om sidste års revymiddag. Deltagerne vil uden tvivl have uforglemmelige minder om traktementet på Augustenborghus. Men skulle de have glemt (eller fortrængt) oplevelsen fra sidste år, er der rig lejlighed til at få et godt grin over tildragelsen i dette års revy. Nummeret hed »Revymiddag« hvor Elke plagierede Anne Marie på formidabel vis.

Af andre numre kan nævnes Eriks **BI**-zarre monolog om **BI**-iiijob og Birgers nye udgave af sketchen »Alsiske bogstaver«.

Det var også året med nummeret »HAL HAL MÆ SCEN'« som der aldrig blev penge til at gøre færdig. Det skulle den så gerne blive i 2008, for ellers er det slut med revy og andre større kulturelle arrangementer i Augustenborg.

1993 Erik i »BI-iiijob«

»Æ Pind« kom i revyen 1994

Vi havde fået et nyt kulturelt mindesmærke for Martin N. Hansen ude ved Almsted Korsvej. Det indviede Bjarne Knudsen i revyen med sin egen tekst. Her et vers fra sangen:

Æ Pind

Æ hæ rejst i manne time
for for å no hernen til a dau
æ tau hjem fra æ forgårs tidle
for gense Almsted og Fynshav
æ vil se den ny lagune
som æ laue af jer kommune
men va æ det for en stank
ja det laute ollemest af tang.

Hørt blandt sypigerne

»Gu' ved hvem der skal have syet kiler i bukserne i år«
- og også den her:
»Mon slankekurene holder – for ellers går vi op i ›sømmene‹«

Peder Dahl var lige tiltrådt som borgmester, så revyen udfordrede borgmesterkandidaterne. Der var Ib's tekst »Eller hvad« fordi mange af os siger **»eller hvad«** efter mange sætninger, og så var der Martins sjove nummer: Happy birthsday Gunnar! (Gunnar Brandinspektør) – med læder-hosen og tyrolermusik.

1994 blev også starten på **Lisbeth Døssings Revyorkester.** Lisbeth har og er stadig et stort aktiv for revyen med sin store musikalitet og engagement. Jan Østergaard fortsatte som bassist og der har været lidt skiftende trommeslagere.

I 1995 trak Augustenborg Revyen igen fulde huse. Jydske Vestkysten skrev: **Sandt pletskud.** Typisk nok er revyens ubestridte morsomste nummer også det korteste. Der er tale om en næsten genial, symbolsk tolkning af den konservative Peder Dahls situation som borgmester af socialdemokratiets nåde. »Der er ingen bånd der binder mig«.

1995 Middes balletskole - Elke

Det var Birgers fortolkning af Peder Dahls situation i »Der er ingen bånd der binder mig« der blev henvist til. Vores musiknummer før pausen var lidt omvendt – nemlig »Venter på mor« med melodier af »Venter på far«. Midde forsøgte en balletskole.

Der var kun 5 aktører på scenen, så de havde virkelig travlt. Det var Birgitte Vestergaard, Birger Stavnsbo, Bjarne Knudsen, Elke Reichwald og Erik Haltrup.

1995 »Der er ingen bånd der binder Peder Dahl« – Birger og Erik

Som noget helt nyt, så var revyen ikke kun med lånt musik. Peter Buhl havde sat sig i hovedet at det måtte være muligt at skrive melodi og tekst til en sang om året. Sangen »Er der nogen der tænker« var den første, og det er blevet til en ny melodi hvert år siden.

Vi havde voldsom succes med vore mellemsketch det år. De var inspireret af Spalten »Det sker i Augustenborg« og stort set hver dag stod ikke andet end **»Containerpladsen har åbent«**. Det fik vi meget ud af. Ja, ingen mindre end Beatles kom til byen det år.

Hvem har 30 års fødselsdag i 1997?

Svaret: Det har Augustenborg revyen - revy for fulde omdrejninger

Januars mørke – har et lyspunkt det er Augustenborg Revyen, der ruller over scenen i denne uge. (Budstikken)'

Og Jydske Vestkysten's overskrift:

De lokal er gale

Der er meget morsomt og meget alsisk.

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

»Sammenhold var noget særligt i Gustenborre. Vi husker de mange dejlige øveaftner på skolen. Jeg husker specielt det første år da jeg »øve-optrådte« for to kaffedrikkende og strikkende damer. Alt publikum jeg har haft siden, har været meget motiverende for mig«
Ingrid Lysholdt og S.O. Christensen

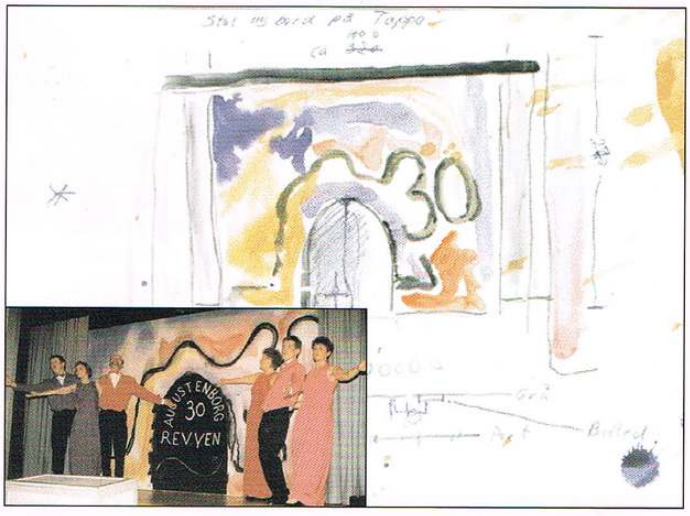
1996 »Beatles kommer til byen«

Det med at bevare det alsiske sprog i revyen har altid været prioriteret højt, så det var jo en dejlig overskrift. For os har det været vigtigt at værne om det lokale, og her er sproget en vigtig faktor.
Tæppet går først for veteranerne Signe Bach og Rita Nielsen, som overbevisende spiller de gamle strikkekoner Caroline og Amalie. De sladrer om løst og fast, f.eks. om byrådsmedlem Ulrik Graus oplevelser med seksualundervisningen i skolen.

1996 – Hele revyteamet

Hermed sluttede denne hver 5. års tradition. Caroline og Amalie startede, som skrevet, i den første revy i 1968. Signe, som døde få år efter, tænker vi med taknemmelighed på som revyens »mor«.

En af Jans kunstneriske arbejdsskitser. Her er indledningsscenen til 30. gang i 1997

Revolution

Efter at have været brugt 29 gange blev Signes gamle indledningssang »Så skal i atter lytte til samvittighedens stemme«
og afslutningssangen blev erstattet af en ny, med tekster og musik af Peter. Nu synger vi:

Starten er nu gået - og nu har vi trang,
til at tryk', den af igen for 30. gang
For i har jo givet – stof igen i år
Til en ny revy, ja i Augustenborg
osv.

De nye sange har holdt sig op til nu, og vil også blive brugt i 2007.
Pludselig cyklede en Bjarne Riis-lignende mandsperson ind på scenen, men det var den »forkerte« Bjarne – en teleteknikker med efter navnet Knudsen.
Både Viggo Murer, Rene Farvehandler og »Bukke-Brugsen« fik lidt »reklame«.

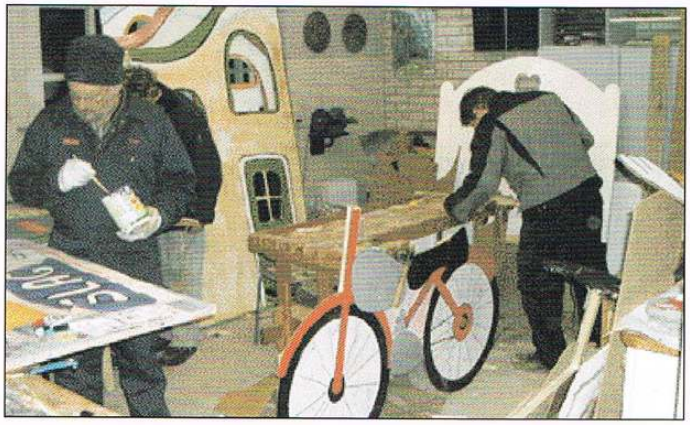

1998 Elke og Bjarne i dialog om »ungdommen i dag«

Birgitte gav politikerne tørt på med nummeret »Der er peber i bøssen« og så så »Fælleslisten« dagens lys.
Dette år fik vi igen rigtig mange sjove tekster fra Martin Thomsen, som herefter valgte at stoppe.

I 1998 skrev Jydske Vestkysten:

Januar har sin egen charme for den lille flok, der står for Augustenborg revyen. Især hvis man kan lide fornøjelse ved hårdt arbejde i fritiden. Og det kan de syv mænd og en kvinde, der står for kulisser, lyd og lys.

Der arbejdes med kulisser i Jan's carport - Arne, Finn og Paul bagved

Det hele starter hos Kirsten og Jan Jensen
– før i tiden i stuen, men nu laves kulisserne i carporten eller kælderen – det hele skal være færdigt til tiden – og vi skal hilse og sige – det blev flot igen i år.
Als Posten skrev:
Augustenborg revyen tog alle stikkene hjem – ingen blev skånet og alle var med, selv revyens sponsor – MIF formand Peter Thomsen fik nogle

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Revy – hvorfor?

Min 15. sæson med Augustenborg revyen står for døren.
Efter mere end 40 forestillinger, 200 øveaftener og over 1000 øvetimer, sure som søde, er forventningens glæde stadig stor – hvad byder den nye revy på? Udfordringer, grænseoverskridende oplevelser, samvær – jeg giver og tager, får og yder – mit ego og selvværd bliver tanket op.
I sandhed: Jeg er en glad lille skoledreng

Birger Stavnsbo – aktør siden 1993

gevaldige hib med på vejen af en veloplagt og godt tunet revystab på Augustenborghus.
Og politikerne fyldte også. Vores nye borgmester »Røde Erik« havde ikke rigtigt nået at kvaje sig, så det var Peder Dahl der igen stod for tur i »Jeg elsker sgu min by«.

1999 »Ude i Nørreskoven«. Jytte og Birger m.fl.

1999 - Als Posten skrev:

De gør det kun for sjovt - men ta'r det ret alvorligt…

Siden september måned sidste år, har 30-35 entusiastiske mennesker bakset med tekster og melodier til det, der skal få latteren til at runge og loftet til at knirke slemt i sammenføjningen på Augustenborghus.
Det er frivillig indsats af alle – instruktør – aktører – scenegruppe – sypiger – musikere – lys og lyd folk – men vi garanterer de har det sjovt sammen.
Jydske Vestkysten gav os en hel side med overskriften:

Medrivende midtalsisk morskab

Jytte Urban og Lone Ø. Damm debuterede og Irene Jonø var medinstruktør.
Vi var til gudstjeneste »Ude i skoven« og så var pigerne el-le-vilde med den El-vis syngende el-installatør Keld Matthiesen.

Revy ved pensionistfesten i maj

I mange år, med lidt pauser ind i mellem, har Augustenborg Revyen lavet et uddrag af årets revy til den store pensionistfest i hallen. Det startede med nogle få numre, men endte med at vi var eneste underholdning efter kaffen. Det var hyggeligt, men svært at »løbe i gang«. Det var vores indtryk at pensionisterne hyggede sig med revyen, selv om det ikke var muligt at opstille så mange scenerekvisitter og lys. Vi gjorde det dog gerne, men var alligevel glade for, at pensionistforeningen hellere ville bruge vores beskedne honorar til anden underholdning.

2000 Jytte og Lone i »Strandløver«

År 2000

Det var første gang efter årtusindskiftet, men 33. gang Augustenborg Revyen blev opført. Tre dage med latter sætter gang i det nye årtusinde - tre dage med borgere, der nærmest river hinanden over ende for at få en god plads. En række af byens kendte skikkelser, blandt andet politikerne kom igen en tur gennem vridemaskinen. Søndag aften sluttede med et flot fyrværkeri på sportspladsen i Augustenborg.

Jydske Vestkysten skrev:

Revy leverer opfindsom politik

Gamle damer som rugemødre – »Genbrug« og en grotesk politisk ide rulles ud.
»Hole in one« er et nummer om den nye golfbane. Lone og Jytte gir' den som »Strandløver« a' la Søs Egelind og Kirsten Lehfeldts »Carsten og Helge«.

Egen Revyafdeling i MIF

For et par år tilbage fik Augustenborg Revyen sin egen afdeling i Midtals Idrætsforening.
Elke – som nu hed Christensen – blev vores første formand. Vi havde nu vores eget budget, og vi havde mulighed for at samle vore små overskud op, så vi kunne købe større ting. Vi begyndte at investere i trådløse mikrofoner, og det blev hurtigt en nødvendighed for os. I dag kombinerer vi med vore egne og lejet udstyr. Det kan ikke mere betale sig at købe selv.
Vi har også udgivet en lille folder, der fortæller vore nye medlemmer, hvad vi forventer af hinanden og hvordan vores Revyafdeling er bygget op. Det er en god ting at have afstemt forventningerne – så bliver man ikke skuffet.
»Sammenhold og forståelse giver det bedste resultat«.

2001 Birgitte som »Augustenborgs Tina Turner«

Lige før en forestilling

Instruktøren: Hvad er det så, vi skal huske??
Teamet: De tre T'er - T-iming
T-iming og
T-iming
Instruktøren: Og tale højt og smile!
Teamet: Ja, ja »far«
Det er opskriften – og det virker bare!

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Augustenborg vil blive fattig, uden en lokal revy

Når jeg skal sammendrage mine indtryk som aktør og tekstforfatter i Augustenborg revyen, er det, der har gjort størst indtryk på mig følgende:

Man bliver omsluttet af et univers - en stemning hvor man bliver høj. Høj af en smittende begejstring og livsglæde. Høj af at iagttage, hvordan en måske lidt tam tekst får en komisk drejning af aktøren, der fremfører den.

Ofte har jeg været træt når jeg cyklede til tekstmøde eller hen i forsamlingshuset. Men der skete det forunderlige, at de andres engagement fik trætheden til at fordufte.

Tænk at opleve, at man kan langt mere end man selv troede. Revy er at prøve grænser og at overskride grænser. Kvitte mindreværd og generthed. Mine erfaringer med at stå på en scene har jeg kunnet bruge også i mit job. Bl.a. har jeg med større sikkerhed talt i store forsamlinger.

Revyfolket er en broget flok. Jobmæssigt og aldersmæssigt. Der er skoleeleven på 15 år og fuldmægtigen i midten af halvtredserne.

Men det med titler og rang er uden betydning. Det der tæller er det fælles mål, at levere en god revy.

Leverandørerne til revyens tekster er politikere og forretningsfolk. Ud fra de lokale avisers omtale af disse, finder vi tekstforfatterere inspiration til revyens numre. Med lidt overdrivelse og med den omtalte kunstneriske frihed, spinder vi en historie. Lettest og sjovest er det at skrive om personer, som man kender. Vi er opmærksomme på, at teksterne godt må være skarpe, men ikke sårende, platte og ukærlige.

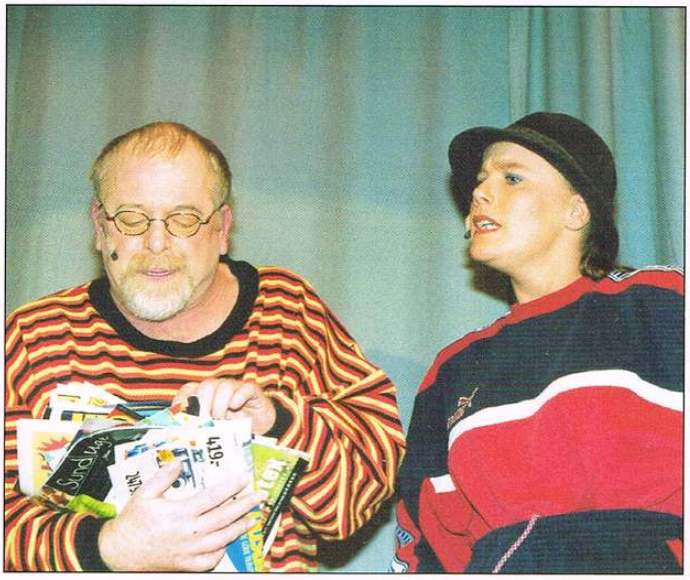
Revyens folk er ildsjæle. Men der skal være vilje fra andre til at revyen kan fortsætte. Augustenborg vil blive fattig, uden en lokal revy.

Jytte Urban – har deltaget siden 1999

I 2001 får vi Frede Jensen ind i tekstforfatter gruppen og det gav »lokalpolitiske« tekster fra en helt ny og morsom synsvinkel. I år blev det til »Danebod – bedre bedst« hvor ofret var formanden Aase Nyegaard, og »Vinens Konge« Super Brugsens Chresten Hell.

Birgitte gjorde også en flot figur i nummeret »Augustenborgs Tina Turner«.

»Byen spiddet i revyen« stod der at læse i 2002, hvor Augustenborgs gamle ringrider Hans Tækker havde sit eget nummer i revyen – spillet af Bjarne Knudsen. Der er også et herligt nummer med De Konservative, som var blevet til »Olsen Banden«.

2004 »Det er her det sker« - Anne og Birger

I 2003 var overskriften **Invasion fra Rynkebyen** – sprudlende kommentarer til livets gang i kommunen ruller over revyscenen i Augustenborg.

Vi har nu fået Mads Bo Jensen med som aktør, mens Birgitte har trukket sig tilbage til praktisk arbejde for revyen.

Det er altid svært når gamle gode skuespillere stopper, men det viser sig heldigvis også altid, at nye kommer til og andre vokser med opgaven.

Numre som kan huskes: Leif's »Den transalsiske motorvej« om vejbyggeriet til Bro. Revyen gav navn til en ny bydel **»Rynkeby«** og kontrasten fra tilflytterne til den lokale fisker, spillet af Mads Bo, og med Lone og Birger som beboere fra »Rynkeby«.

Augustenborg revy i nyt koncept

Som tidligere år blev revyen 2004 opført i slutningen af uge 5 - fredag, lørdag og søndag. Kommunen havde købt Augustenborghus, og vi stod nu for alt selv – også rengøring. Vi pyntede op med runde borde og sejl i loftet.

Ud i postkasserne lagde vi følgende hilsen til kommunens borgere:

Ny revy, i Augustenborg by
Vi har lavet en revy-cafe
hvor meget ka' ske
Delikatessen laver maden
så saml' hele gaden
alt er nyt
bare kom, se og lyt.

Og der kom mere ung fornyelse, nemlig Anne Lunding fra Bovrup og Mette Nyemark. Mette leverede også tekster og det gør hun stadig.

Det er også dejligt at Der Nordschleswiger længe har været på banen med nogle meget søde og positive artikler og anmeldelser af vores revy.

›Das ist Spitze‹ – »Det er toppen«

skrev Der Nordschleswiger og fortsætter – »38. Augustenborg Revy trækker lokalpolitik dygtigt gennem kakaoen«

Revyen bød dette år på »Politisk modeshow« og »Harrry Diesel« og »Han nisser i det« om byens julemand Finn Lassen.

På scenen så man: Elke Christensen, Mads Bo Jensen, Anne Lunding, Birger Stavnsbo, Lone Ø. Damm.

Som tidligere år var der premiere om fredagen, festaften lørdag med mad fra Delikatessen og efter en vellykket revyforestilling, dans til

2005 Hellig tre konger - med Margots sjove strudse

Augustenborg Revyen 1968 til 2007

En lille historisk beskrivelse af et usædvanligt forløb

Kører fra Bovrup for 4. år i træk!

Det er jo helt klart det fede sammenhold vi har og at vi svinger så godt sammen alle sammen, og så det, at jeg elsker at spille skuespil og synge. Og så er der noget hyggeligt over Augustenborg revyen.

Anne B. Lunding – aktør siden 2004

»Seven to Heaven«. Søndag blev lavet om til familierevy om eftermiddagen.

Vi fik Alssundprisen

Revyen var heldige at få Alssundprisen på 9.600 kr. fra den lokale Andelskasse. Det var vi meget glade for, og vi kvitterede med et lille optrin uden for Andelskassen ved Markedsdagene.

Så er vi nået til 2006

Jydske vestkysten skrev:

Fyrstelig revy på Augustenborghus

Satiren lever i hertugbyen Augustenborg

Der Nordschleswigers overskrift:

Kein Pardon - Tempo rig og meget humørfyldt

Der var kommet to nye unge ansigter på scenen, Gitte Villadsen og Anne Daubjerg, og sammen med Anne L, Lone, Birger og Mads Bo udgjorde de et godt musikalsk hold, med flotte sange.

Det er det forgangne års store begivenhed i slotsparken, koncerten med verdenstenoren Luciano Pavarotti, fremført af Mads Bo, der åbner og lukker revyen.

Gitte Villadsen fremførte Kim Holms nummer »Nål, tråd og saks« med overbevisning. Der var Anne Lunding og Birger i »Fælles Camping«, Lone som Delikatessens Jeanette, Anne og Anne i »Livet er fedt«. Ja, alle aktører leverede en kanon indsats. Holdet er det samme i 2007, så det kan vi glæde os til.

2006 En træt Pavarotti vækkes af Aase Nyegaard – Lone og Mads Bo

Der er tvivl om revyens fremtid, og derfor lød det i sangen »Hvordan skal det gå«:

Augustenborg, Augustenborg hvordan ska' det gå'
Bli'r vi tværet ud – går det hele i stå?
Det ska' være løgn – vi vil ikke holdes hen
Augustenborg Revyen – kommer igen

Og vi »kommer igen« med:

Jubilæumsrevyen »40 år med fest og farver«

1. til 4. februar 2007 på Augustenborghus.

Fælles indsats

Fordi det er aktørernes på scenen at publikum husker, og som aviserne fokuserer på, og der er også mange der nævnes i dette skrift.

Det ændrer dog ikke på, at Augustenborg Revyen er et teamwork hvor alle medvirkende spiller en væsentlig og ligeværdig rolle for gennemførelsen. Det er bestyrelsen, tekstforfatter-, scene- kostume- PR-grupperne. Det er musikere, sufflør, lys og lyd og nu også alle dem der varter publikum op i salen.

2006 På scenen - Gitte Villadsen, Mads Bo Jensen, Anne Daugbjerg, Birger Stavnsbo, Anne Lunding og Lone Ø. Damm

Utroligt men - mere end 160 personer har deltaget i revyarbejdet gennem 40 år

40 år med 40 forskellige og spændende revyer, i et lille lokalsamfund som Augustenborg – det er da helt godt gået, synes vi da selv, i al beskedenhed.

I gennem alle de mange år, har mere en 160 personer løst større eller mindre opgaver i og for revyen.

Alle Augustenborg Revyer er opbygget og skrevet af revyens egne folk, og der er stort set aldrig hentet andet end inspiration udefra.

Det har vi gjort med 100 % frivilligt arbejdskraft, så sig ikke, at det ikke kan lade sig gøre – opskriften er blot: **»Det skal være sjovt!«**

Det bliver det især når vi har opbakning fra lokalsamfundet og fra det lokale erhvervsliv. Og vi har aldrig manglet opbakning og vi er blevet rigtig godt behandlet af vore sponsorer.

Nu glæder vi os til at vise jer revy nr. 40 – den sidste på Augustenborghus. Det er lidt vemodigt, men vi regner med at revytraditionen fortsætter i Augustenborg Aktivitets- og -Kulturcenter i 2008. Som Jytte Urban skrev: »Augustenborg vil blive fattig uden en lokalrevy«

160 medvirkende og teamet for Augustenborg Revyen 2007, siger **tusind tak** til alle på Midtals. I har været med til at gøre det arbejde sjovt, som vi elsker.

Vi lover jer, at den får »hele armen« til Augustenborg Revyens 40 års jubilæum. Men når vi »lukker og slukker« på Augustenborghus, søndag den 4. februar, så er det spændende hvor vort afslutningsvers bærer os hen:

Vi si'r blot på gensyn
til en frisk menu
Vi er klar når tæppet går på ny
til næste års Augustenborg Revy

Kærlig hilsen

Augustenborg Revyen

»Revyen der har overlevet Augustenborg Kommune og 7 borgmestre«

Midtals Idrætsforening